

skal anskaffes. Det gør, at jeg for mit Vedkommende — og jeg tror, det gælder mit Parti ogsaa — ser med megen Velvillie paa det Lovforslag, som vi her behandler.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen kritiserede, som sagt, noget, at de, som skulde drage Nytte af Isbryderen, ogsaa skulde udrede Beløb, som han mente i Virkeligheden paahvilede Staten alene. Jeg maa dog heroverfor hævde, at de, der faar Nytten af denne Isbryder, ogsaa bør være med til at udrede, hvad det koster at holde Isbryderen i Gang, og jeg siger, det er glædeligt, at de ogsaa har erklæret sig villige dertil.

Angaaende Lovforslagets enkelte Paragraffer er der allerede i de Bemærkninger, der følger Lovforslaget, og i de Bemærkninger, den højtærede Erhvervsminister har fremsat, saadanne Oplysninger, at jeg i Virkeligheden kan nøjes dermed, saa meget mere som jeg tror, at der fra anden Side ønskes nedsat Udvalg til en kort, men maaske mere indgaaende Behandling. Jeg nøjes derfor med at anbefale Lovforslaget i dets Helhed og tilsige mit Partis Redebonhed til en hurtig og velvillig Behandling.

Hendriksen: Anskaffelsen af en Isbryder, der i paakommende Tilfælde kan assistere „Isbjørn“, er en absolut Nødvendighed, saafremt vi ønsker at staa fuldt forsvarligt rustede overfor kommende Isvintre. Som Følge heraf er min Stilling til dette Lovforslag i Forvejen givet. Der er dog i Forslaget forskellige Enkeltheder, som efter min Mening nødvendiggør, at det underkastes en kort Udvalgsbehandling. Selv om Arbejdet i Udvalget forceres mest muligt, kan det naturligvis ikke undgaas, at Lovforslagets Vedtagelse derved forsinkes noget, men en saglig Drøftelse af de rent saglige Spørgsmaal i et Udvalg er nødvendig. Beklageligt er det, at den højtærede Minister for Industri, Handel og Søfart ikke har kunnet fremsætte Lovforslaget før saa sent, at der ikke er megen Mulighed for, at Isbryderen kan være klar til næste Vinter. Dette finder jeg meget uheldigt. I sin Forsættelsestale anførte den højtærede Minister, at han ikke havde fremsat Lovforslaget tidligere, grundet paa, at det havde taget ret lang Tid at føre Forhandlinger med samtlige Havnebyer angaaende Tilvejebringelsen af den Del af Beløbet, som han mente det nødvendigt at aflaste Staten for som rent øjeblikkelig Udgift. Det er, som sagt, beklageligt, at disse Forhandlinger har trukket i Langdrag, thi det havde været væsentligt bedre,

hvis dette Lovforslag var fremsat for et Par Maaneder siden. Men disse Bemærkninger skal ikke tages som nogen Kritik overfor den højtærede Minister; jeg har ikke Lov at sige, at det er den højtærede Minister, der har forsinket Lovforslaget. Da det fremgaar af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at man regner med en Byggetid af ca. 10 Maaneder, er det udelukket, at den foreslaaede Isbryder kan blive klar til Udrykning omkring Nytaar 1926, saaledes som den højtærede Minister mener. Hvis Arbejdet ikke forceres — og dette kan jo kun finde Sted imod forøgede Udgifter, mod Betaling af ekstra Omkostninger —, tror jeg ikke, man gør klogt i at regne med, at Isbryderen vil være klar fra det Værft, der skal bygge den, før aller tidligst den 1. Februar næste Aar, altsaa midt i Vinterens Hjerter paa et Tidspunkt, hvor der, saafremt stærk Frost sætter ind tidligt paa Vinteren, i adskillige Uger kan have været Brug for Isbryderens Arbejde. Jeg er i øvrigt enig med den højtærede Minister i, at det Arbejde, Isbryderen „Isbjørn“ sidste Vinter udførte, var meget værdifuldt for alle Hovederhvervene og derigennem for hele Samfundet. Det var et stort Held, at Staten havde faaet „Isbjørn“ til Disposition, umiddelbart før den strenge Vinter satte ind, og jeg tror, man roligt kan sige, at en stor Del af Landet vilde have været fuldstændig afskaaret fra enhver søværts Forbindelse med Omverdenen i Ugevis, saafremt „Isbjørn“ ikke havde været til Disposition.

Nu er Forholdet det, at „Isbjørn“, alle Skibets gode Sider i øvrigt ufortalt, grundet paa sit store Dybgaaende ikke er i Stand til at bryde Isen i blot tilnærmelsesvis alle danske Farvande og ind til alle danske Havne. Jeg tror, jeg tør sige, at det ret hurtigt stod alle sagkyndige klart, at „Isbjørn“'s Hovedopgave maatte være den at holde Hovedvandvejene farbare, og i en Isvinter som den sidste, vi havde, er det ogsaa en Opgave og Virksomhed, der fuldt ud kan beslaglægge en Isbryders Arbejdsydelse. Det er kun en stærk og kraftig Isbryder, der i en streng Vinter som i Fjor vil være i Stand til at udføre den Opgave tilfredsstillende. Det har „Isbjørn“ gjort, men denne Bryder, der er 164 Fod lang, og som arbejder bedst med et Dybgaaende agter af 6,7 Meter, egner sig ikke for Isbrydning i mange af de danske Farvande, og i et stort Antal danske Havne kan „Isbjørn“, som jeg før har nævnt, overhovedet ikke komme ind. Imidlertid kan man som bekendt ikke puste og have